

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek JUDr. Margity Fridovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej v právnej veci žalobcu: **J.**, P., X., IČO: X., zast. J., advokátom, B., X., proti žalovanému: 1/ **J.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: I., B., IČO: X., advokátka so sídlom L., X., 2/ **P.**, A., X., IČO: X., o určenie pravosti pohľadávky vo výške 1 359 248,61 Sk, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. marca 2006 č. k. 34 Cbi 131/2005-57, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. marca 2006 č. k. 34 Cbi 131/2005-57 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 16. marca 2006 určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 547 270,16 Sk sa považuje za zistenú ako pohľadávka I. triedy a vo výške 167 075,81 Sk je z uspokojenia vylúčená. V prevyšujúcej časti konanie zastavil a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si uplatnil konkurznou prihláškou pohľadávky v celkovej výške 1 359 248,61 Sk za fakturované a neuhradené služby – stráženie a ochranu objektu v Pravenci, podľa zmluvy č. 80 z 31.5.2004 za odplatu 95 Sk + DPH/hodina

s dohodnutým úrokom z omeškania 0,5 % denne a monitorovanie rekreačnej chatky oproti A., podľa zmluvy č. 215 z 24.2.2004 za odplatu 500 Sk + DPH/mesačne s dohodnutým úrokom z omeškania 2 %. Jeho pohľadávku na prieskumnom pojednávaní poprel žalovaný 2/ a čiastočne aj žalovaný 1/ – správkyňa konkurznej podstaty úpadcu, ktorá uznala časť pohľadávky vo výške 644 307,64 Sk so zaradením do prvej triedy a časť pohľadávky vo výške 714 940,97 Sk poprela z dôvodu nesprávne vypočítaného a vyčísleného úroku. Žalovaná 1/ poprela úrok z omeškania v časti prevyšujúcej 60 494,44 Sk, čo predstavuje denný úrok 0,05 % a sumu 595 Sk za služby v mesiaci máj, ktoré neboli poskytnuté. Žalobca vzal žalobu v časti, v ktorej správkyňa pohľadávku uznala, t. j. prevyšujúcej 714 940,97 Sk späť, preto v tejto časti súd konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 OSP zastavil.

Z konkurznej prihlášky súd zistil, že žalobca si uplatnil príslušenstvo pohľadávky odo dňa splatnosti faktúr do dňa vyhotovenia prihlášky 14.6.2005, čo je v rozpore s ustanovením § 33 ods. 1 písm. a) ZKV, preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania iba do dňa predchádzajúceho vyhláseniu konkurzu, teda do 17.4.2005 a časti 167 075,81 Sk za obdobie omeškania od 18.4. do 14.6.2005 pohľadávku z uspokojenia vylúčil. Pokiaľ ide o správkyňou namietanú výšku úrokov z omeškania, žalobca si uplatnil iba to, čo bolo dohodnuté v zmluve, preto v tejto časti považoval súd pohľadávku za oprávnenú. O trovách konania súd rozhodol tak, že ich znáša každý účastník sám.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd určil pravosť pohľadávky vo výške 546 675,16 Sk, podala odvolanie žalovaná 1/ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd sa nezaoberal jej námietkou, že ide o úrok v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a neskúmal dôvody, ktoré viedli k dohode o ich výške, ani dôvody neplnenia záväzku dlžníkom, ani pomer úroku k výške nesplneného dlhu. Súd mal skúmať, či v prípade dohody o úroku z omeškania vo výške 182,5 % p. a. u zmluvy č. 80 a 730 % u zmluvy č. 215 nejde o neplatný právny úkon z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Domnieva sa, že v prípade strážnej služby nebolo potrebné vytvárať zvýšený tlak na zmluvného partnera. Navyše, i keď zákon dáva účastníkom obchodných záväzkových vzťahov zmluvnú voľnosť, i tá by mala mať určité hranice. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP. Uviedol, že uplatnená pohľadávka vyplýva zo zmluvného vzťahu medzi žalobcom a úpadcom a správca zasahuje do ich zmluvnej voľnosti. Medzi základné zásady poctivého obchodného styku patrí riadne a včasné plnenie záväzkov, preto práve správanie, ktoré túto zásadu porušuje, treba hodnotiť ako konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Považuje za neopodstatnenú požiadavku zo strany žalobcu skúmať dôvody, ktoré viedli k uzavretiu dohody, lebo zmluva bola uzavretá platne a je povinnosťou jej účastníkov plniť zmluvné záväzky. Dohodnuté úroky nepovažuje za neobvykle vysoké. Novela Obchodného zákonníka s účinnosťou od 1.2.2004 výrazne zvýšila výšku úrokov z omeškania. Došlo k implementácii Smernice č. 2000/35/EÚ, reagujúcej na skutočnosť, že omeškanie s platbou prináša dlžníkom neodôvodnené finančné výhody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti uplatnených úrokov z omeškania presahujúcich výšku 0,05 % denne za obdobie do vyhlásenia konkurzu, v ktorej určil prihlásenú pohľadávku za zistenú so zaradením do prvej triedy. Ide o úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluvách, a to v zmluve č. 80 o výkone strážnej služby zo dňa 31.5.2004 vo výške 0,5 % denne, ktoré boli vyúčtované a prihlásené konkurznou prihláškou za obdobie omeškania do 14.6.2005 v celkovej sume 767 188,71 Sk a v zmluve č. 215 o zabezpečení ochrany majetku pomocou monitorovacieho systému z 24.2.2004 vo výške 2 % denne za omeškanie do 14.6.2005 v celkovej sume 7651,70 Sk, teda spolu 774 840,41 Sk. Súd prvého stupňa určil za zistenú iba časť pohľadávky z titulu zmluvných úrokov z omeškania do 17.4.2005, pričom akceptoval dohodnutú výšku úrokovej sadzby s odkazom na zásadu zmluvnej voľnosti.

Odvolací súd sa s jeho záverom stotožnil, keď u prvej zmluvy nepovažuje dohodu za odporujúcu dobrým mravom s dôsledkom jej neplatnosti a u druhej zmluvy zas išlo o tak nízku mesačnú odmenu (595 Sk), že nižšia úroková sadzba by neznamenal prakticky žiadnu motiváciu plniť tento peňažný záväzok riadne a včas (navyše suma

presahujúca úrokovú sadzbu podľa zmluvy č. 80 predstavuje celkovo iba čiastku 2856 Sk).

Vzhľadom na uvedené, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

Úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu vznikli trovy iba v súvislosti s právnym zastúpením a tieto si nevyčísľil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 4. marca 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: